

Vertrouwen

Vertrouwen komt te voet en gaat te paard

Er wordt veel gesproken over vertrouwen, maar het gaat meestal over het ontbreken van vertrouwen.

We weten dat vertrouwen heel wezenlijk is in ons leven; een relatie, vriendschap of samenwerking; het werkt niet zonder vertrouwen.

Voordat je een brug oversteeft, kun je de berekeningen van de architect niet eerst gaan controleren of laten controleren. Voordat je een telefoon aanneemt, controleer je niet of er afgeluisterd wordt. Zonder vertrouwen valt niet goed te leven. We zijn immers doorgaans niet in staat om alle informatie – die meestal wel beschikbaar is – te vinden, te begrijpen, te overzien en te beoordelen. Ondanks alle goede bedoelingen gaan de kleine lettertjes in verzekeringspolissen en contracten ons boven de pet.

Het is ook niet altijd vanzelfsprekend om te vertrouwen.

Zoals de waard is, vertrouwt hij zijn gasten... Dat zegt niets over de gast maar alles over de waard. Zijn we wantrouwig geworden net als de waard? Zijn we gierig? Doen we ijverig mee aan de claimcultuur? Het is niet voor niets dat instanties, overheid en bedrijven zich bij voorbaat indekken zodat regelingen juist daarom ingewikkeld of zelfs onbegrijpelijk zijn.

Is het angst? Is het de focus op eigen belang? Vaccinatie is immers ook in het belang van de ander? Hoe komt het dat dezelfde mensen die een Corona-inenting weigeren vanwege de risico's op gezondheid, wel jaren lang overmatig drinken, roken, ongezond eten of veel te hard rijden in het verkeer? Hoe ontstaat het complot denken: het creëren van een eigen waarheid om alle 'andere' informatie af te kunnen schermen.

We horen steeds dat het wantrouwen gegroeid is met name naar instanties. Ongetwijfeld speelt daarbij mee dat er in onze tijd bij alles wat geregeld moet worden nauwelijks meer sprake is van een persoonlijke relatie: uitleg, hulp, - zelfs telefonisch – zijn een uiterst schaars goed en er is zelden een persoon die zegt: het komt goed, ik regel het.

We geloven in de maakbaarheid van alles, we rekenen en organiseren 'tot het uiterste, maar het ontbreken van de 'menselijke maat' leidt soms tot bijna onoplosbare problemen, die het wantrouwen doen groeien.

Misschien zijn we te wantrouwig. Wij spelen zelf mee in het marktspeel. We willen graag voor een dubbeltje op de eerste rang zitten. We vragen voor alles en nog wat meerdere offertes aan vanuit de gedachte dat we anders teveel betalen.

Vertrouwen moet van twee kanten komen. Misschien is het de moeite waard om onze eigen houding eens kritisch te onderzoeken:

Zijn we zelf te vertrouwen? Hoe zit het met onze eigen integriteit?

Zijn onze verwachtingen ten aanzien van onze medemensen niet negatief uit angst, onmacht of eigenbelang?

Leven zonder vertrouwen is een stuk lastiger dan met.

Het is fijn dat je in een omgeving leeft, waar je kunt vertrouwen op elkaar, waar je aandacht en hulp krijgt als je die nodig hebt. Vertrouwen bouw je op door deel te nemen in de 'samen'leving, en als vanzelfsprekend aandacht te geven en hulp te verlenen waar dat nodig is.

Vroeger zeiden mensen op God te vertrouwen.....

JvdB